Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неспечатанй вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 180. | Нинѣ: | м. р. | Фотія | Вартолом. Завтра: | р. м. к. | Отд. праз. П. | Людвика | Середа 12 (24) серпня 1892. | Всходъ сонця 5 г. 8 м.; заходъ 6 г. 54 м. Баром. 766 терм. + 29·0° + 17·2°. | Рôкъ II.

Стратеґічне значѣнє галицкихъ зелѣзниць.

Зъ нагоды ухваленя угорскимъ парляментомъ будовы зелѣзницѣ Мармарошъ-Сиготъ-Станіславôвъ помѣстивъ Pester-Lloyd статю о стратеґічнôмъ значѣню сеи новои зелѣзницѣ якъ и взагалѣ зелѣзниць галицкихъ. Въ статьи сѣй доказує ся насамперѣдъ, що вôдъ числа зелѣзниць, служачихъ на случай вôйны до перевозу войска на границѣ краю, зависитъ не лишь скоре появлене ся армій на вагроженыхъ границяхъ, але такожь, и то найважнѣйша рѣчь, що ажь тогды можна заняти зачѣпне становище и перенести вôйну заразъ въ самôмъ початку до краю ворога и тымъ охоронити свôй край вôдъ страшныхъ наслѣдкôвъ вôйны. Все то зависить вôдъ числа и догôдности дорôгъ та зелѣзниць. Нѣмеччина могла въ 1870 р. лишь длятого такъ успѣшно выступити противъ Франціѣ, бо еѣ зелѣзницѣ були широко розгалуженй. Ще въ рокахъ 1864 и 1867 т. е. въ часѣ, коли Нѣмеччина мала ледви шѣсть зелѣзниць, що вели изъ всходу на заходъ, була бы она мусѣла заняти у вôйнѣ зъ Францією надъ Реномъ зачѣпно вôдпорне становище.

Поминувши отже торговельнй користи, якй може принести зелѣзниця Мармарошь-Сиготъ-Станіславôвъ, мае она й велике значѣнє, яко средство для скорого перенесеня збройнои силы на пôвнôчно-всхôдну границю державы. Въ не такъ скорôй на щастє вôйнѣ зô своимъ пôвнôчно-всхôднымъ сусѣдомъ не хоче Австро-Угорщина зречи ся користи зачѣпного походу до его краю, а нова зелѣзниця, що веде черезъ Карпаты въ ихъ полуднево всхôднôй части, не перетятôй доси нѣякою зелѣзницею, може ту цѣль лишь пôдперти.

Австро-Угорщина мае доси лишь шѣсть шляхôвъ зелѣзничихъ, що ведуть черезъ Карпаты, взглядно черезъ моравску низину до правдоподôбного мѣсця борбы зъ Россією, а то до лініѣ Краковъ-Тарнôвъ-Перемышль-Львôвъ-Станіславôвъ-Коломыя. Суть то слѣдуючй зелѣзницѣ численй вôдъ заходу: 1) зелѣзниця зъ подвôйнымъ шляхомъ Віллляхъ-Вѣдень-Богуминъ (Одерберґъ)-Освѣтымъ-Краковъ, а въ дальшôмъ проводженю черезъ Львôвъ-Пôдволочиска до границѣ; 2) двошляхова зелѣзниця Зальцбурґъ-Лінцъ-Вѣдень-Прешбурґъ, а вôдси одношляхова зелѣзниця ведуча на Сілляйнъ-Чачу-Кальварію до Кракова; 3) одношляхова зелѣзниця Хебъ-Прага, взглядно Будієвичѣ-Берно- (мѣжь Прагою а Берномъ двошляхова) Костинъ-Гуляйнъ-Тѣшинъ-Бельскъ-Кальварія; 4) шляхъ Тріестъ-Градець-Штайнаманґеръ-Комарно-Будапештъ-Філекъ-Міскольчъ-Кошицѣ-Бардіевъ-Новый Санчъ-Тарнôвъ; 5) шляхъ Река-Загребъ-Будапештъ-Міскольчъ-Гомонна-Хировъ-Перемышль; 6) шляхъ Сараєво-Бродъ-Осѣкъ-Будапештъ-Сольнокъ-Чанъ-Мункачевъ-Стрый-Львôвъ-взглядно Станіславôвъ.

До тыхъ шести шляхôвъ въ наслѣдокъ ухваленои теперь будовы зелѣзницѣ Мармарошь-Сиготъ-Станіславôвъ прийде семый шляхъ перерѣзуючій австро-угорску монархію вôдъ полуднево захôдныхъ границь до границѣ пôвнôчно-всхôднои, котрый на каждый случай буде потребувати перемѣны на двошляховый вôдъ Дебречину на полудне, щобы ставъ ся перворядной ваги шляхомъ транспортовымъ на Дебречинъ-Великій Варадинъ-Сеґединъ вôдъ Земуна.

Коли два перші зô згаданыхъ шляхôвъ зелѣзничихъ придадуть ся до перевозу войскъ 3, 2 и 10, а взглядно 8 и 9 корпуса арміѣ, третій шляхъ єсть призначеный въ першôй половинѣ до транспорту войскъ 1 корпуса а въ захôднôй части до транспорту резервы въ горѣшнои и долѣшнои Австріѣ. Четвертый шляхъ придае ся именно до перевозу головнои масы войскъ 3 корпуса арміѣ, а такожь резервъ 5 корпуса; пятый шляхъ мае служити 3 корпусови, шестый войскамъ 4 и 6 корпуса.

На сю одну, найбôльше на полудне высунену карпатску лінію транспортову (зъ Босны на Будапештъ-Мункачъ-Стрый-Львôвъ) мусять числити ще крôмъ того на случай стратеґічного походу войска 7, а въ значнôй мѣрѣ такожь и 12 корпуса арміѣ. Въ наслѣдокъ выбудованя шляху Мармарошь-Сиготъ-Станіславôвъ, вôдтакъ певно вскорѣ прийде до будовы зелѣзницѣ зъ Мармарошь-Сиготъ до Сучавы, наступила бы значна пôльга для шляху Чанъ-Мукачѣвъ-Стрый. Стратеґічный интересъ Австро-Угорщины вымагае доконче пôльги для того шляху. Будова ухваленои зелѣзницѣ карпатскои зробить можливымъ не лишь о много скоршій транспортъ на лінію боєву значныхъ масъ войска лінієвого и резервы 7 и 12 корпуса, але вôдъ выбудованя зелѣзницѣ Мармарошь-Сиготъ-Станіславôвъ, зависитъ до певнои мѣры можнôсть офензивы зô стороны Австро-Угорщины супротивъ Россіѣ.

Щобы докладнѣйше выяснити вагу

Лѣтною ночею въ Карру.*)

Пôсля дра Еміля Голуба.

На Мінгеревôмъ хуторѣ вже давно не було такъ весело, якъ того вечера, коли въ ночи мало вôдбути ся польоване! Насъ запросили на перекуску до хаты, и тамъ послухали мы оповѣданя Мінгера зъ его власного досвѣду ще зъ тои поры, коли то десять лѣтъ тому назадъ на его хуторѣ було множество дикихъ струсѣвъ, антільопъ, зебрôвъ та чорныхъ ґжу, доки ажь та звѣрина, гнана и полошена зô всѣхъ сторôнъ, не могла вже держатись на отвертôмъ поли, и наконець еѣ або выстрѣляли, або она таки сама втѣкла на пôвнôчь за рѣку Оранжъ.

Коли я ще бувъ „joungster“[1]) — кôнчивъ Мінгеръ свое оповѣдане — то мôй батько забивъ таки тутъ „aan dezelfde kopjes twee leeuwe“[2]), що вхопили були ему изъ его стада гнѣду кобылу. Але тй часы вже давно минули, коли въ Каплиндѣ можна ще було побачити льва на засѣдцѣ; теперь появить ся ще хиба часомъ въ лѣсахъ, та на густо корчами зарослыхъ скалахъ, якій леопардъ та цяткати або руда гієна; бо ихъ можна ще подыбати зъ рѣдка лишь на заселеныхъ рôвнинахъ та степахъ карруских.

Изъ мурииьскихъ хатъ несуть ся нинѣ голосный спѣвъ та немельодійнй звуки розстроенои гітары. За звычайными собѣ голяндскими пѣснями идуть оповѣданя про геройскй дѣла, а тй, що ихъ самй о собѣ розказують, служать тутъ на хуторѣ вже вôдъ многихъ лѣтъ за чабанôвъ та пастухôвъ вôдъ волôвъ. Мы ихъ надѣлили щедро тютюномъ та чаємъ и кавою такъ, що они лишь посмѣхаючись радо на то пристали, коли имъ сказавъ ихъ панъ, що пôдуть зъ нами сеи ночи за нагôнникôвъ.

Ледви що мѣсяць выкотивъ ся бувъ на всходѣ зъ пôдъ землѣ, коли мы выйшли зъ хаты й застали на дворѣ цѣле товариство ловецке, що вже на насъ ждало.

Крôмъ нашихъ двохъ Ґріка[3]) стояла тутъ або сидѣла вся мужеска служба зъ хутору, дванацять люда, почавши вôдъ десятилѣтного, майже зовсѣмъ голого готтентотского[4]) хлопця ажь до пятьдесятилѣтного готтентотского старця, зъ погано спывымъ волосємъ, що ще лишь клаптями денеде держалось ему на головѣ. Каждый зъ нихъ. зъ вымкою лишь тыхъ, що вывели для насъ конѣ, мавъ по два грубй дручки и державъ по однôмъ хуторнôмъ псиску на припонѣ.

Мінгеръ и его найстаршій сынъ, хлописко якъ дубъ, хочь ему було ледви 16 лѣтъ, сиди вже були на конѣ, коли мы ще постоючи спытали его на свое нещастє, чи не забувъ вôнъ своеи ручницѣ? Ледви що мы то сказали, якъ и Мінгеръ и его сынъ ба й всѣ Готтентоты почали такъ смѣяти ся, що ажь за животъ брали ся, а мы, не розпытуючи вже богато, сѣли и собѣ на конѣ та пôгнали.[5]) Але ще зъ поза городôвъ чули мы голосъ ґаздинѣ и смѣхи обохъ еѣ дочокъ, дѣвчатъ якъ намальованыхъ а такихъ рослыхъ, що кожда зъ нихъ була таки певно на сяжень высока, хочь однôй було 15, а другôй 17 лѣтъ. Обѣ були вже заручевй, а я неразъ бачивъ въ полудневôй Африцѣ голяндскй матерѣ, котрымъ було не бôльше якъ 23 до 27 лѣтъ, а мали по семеро и осьмеро дѣтей, зъ котрыхъ наймолодше було таке здорове та повне, що хочь заразъ высылай его на выставу дѣтей; певно бы за нихъ медаль дôстали. Полуднево-африканьскй Бурсы[6]), то, бачите, що до здоровля и будовы тѣла найкрѣпшй люде на свѣтѣ. А при тôмъ они ще й дуже моральнй. На доказъ того наведу хочь бы лишь то, що ихъ по полуднево-африканьскихъ вязницяхъ найменше, хочь певно, що они не наймешій нарôдъ мѣжь народами полудневои Африки. Правда,

*) Карру єсть то великій степъ, званый несправедливо пустинею въ краю пригôрка Доброи Надѣѣ, т. зв. Каплиндѣ въ Африцѣ.

[1]) Молодець. — [2]) На тыхъ самыхъ горбахъ два львы.

[3]) Люде въ краю Ґріка на пôвнôчь вôдъ рѣки Оранжъ. [4]) Готтентоты племя африканьске.

[5]) На Карру не стрѣляють норникôвъ або звѣрятъ, що живуть въ норахъ, лишь здоганяють кôньми и псами та добывають дручками.

[6]) Boers-бурсы, голяндскй поселевцѣ въ полудневôй Африцѣ.

ухваленои будовы зелѣзницѣ карпатскои, годить ся подати поглядъ на стратеґічну ситуацію Австро-Угорщины супротивъ Россіѣ.

(Конець буде.)

Холера.

Въ виду того що холера появила ся вже недалеко вôдъ нашои границѣ, бо въ Люблинѣ, отже лишь на кôльканацять миль вôдъ границѣ, то осторожнôсть у насъ повинна теперь бути ще бôльша якъ доси. Не дай Боже, щобы та пошесть появила ся при теперѣшнôй спецѣ! Люде гинули бы, якъ мухи. Нехайже и звeрхности громадскѣ доглядають якъ найострѣйше того, щобы въ громадахъ бувъ порядокъ и чистота и нехай кождый чоловѣкъ окремо стереже ся добре всего, що могло бы зашкодити его здоровлю.

Въ Россіи слабне вже холера въ декотрыхъ сторонахъ, але за то ширить ся въ новыхъ. Въ Петербурзѣ выступає она чимъ разъ сильнѣйше. Пôсля урядового обчисленя занедужує все ще въ цѣлôй Россіи на день пересѣчно по 8000 людей а зъ тыхъ половина умирає. Особливо остро выступає ще холера на Кавказѣ, въ краю доньскихъ козакôвъ и въ сторонахъ якъ Самара, Саратовъ, Симбирскъ, Вятка и Оренбургъ. Въ кождôй изъ тыхъ ґуберній умирають сотки людей на день.

Въ харкôвскôи ґуберніи выбухли були въ послѣднихъ дняхъ досить грôзнѣ розрухи зъ причины холеры. Въ мѣстѣ Старобельску рознесено холеричнѣ бараки, а въ селѣ Голодаєвѣ кинулись були селяне на лѣкарѣвъ и побили ихъ недозваляючи, абы они десінфекціонували имъ ихъ хаты. До обохъ тыхъ мѣсцевостей выславъ ґубернаторъ войско и приказавъ арештувати виновникôвъ та розвести слѣдство судове.

Пôсля урядовыхъ донесень появилась холера такожь и въ тверскôй ґуберніи; тамъ занедужало 6 особъ, а зъ тыхъ 2 померло.

Зъ найновѣйшихъ вѣстей выходить, що холера выступає досыть сильно въ Франціи, хочь урядово не хотять того признати. Особливо сильно має она выступати въ Гаврѣ, зъ вôдки занесено єѣ кораблемъ до Антверпіѣ въ Бельґіи. Въ Руанъ померли два арештанты въ вязници на холеру. Зъ Гамбурґа доносять, що и тамъ мабуть появила ся холера, бо вчера занедужало тамъ 22 особъ середъ ознакъ холеры, а зъ занедужавшихъ померло 7.

Переглядъ політичный.

Въ наслѣдокъ вôдкликаня великихъ маневрôвъ въ Галичинѣ, не дôзнасть приѣздъ Є. Вел. Цѣсаря, котрого цѣлый нашъ край изъ щирого серця бажає, нѣякои змѣны.

Pol. Corr. довѣдуєсь, що спôльнѣ Делеґаціи будуть скликанѣ на день 5 жовтня до Будапешту.

Зъ мѣродайныхъ кругôвъ ще разъ заперечують вѣсть, будьто бы нашъ бездымный порохъ бувъ лихій. Бувъ вправдѣ выпадокъ, що фабрика пороху въ Прешбурзѣ, не приняла доставляныхъ єй фабрикатôвъ, бо були лихѣ, але то вже давно минуло.

Говорять, що новѣ грошѣ, именно короны будуть пущенѣ въ курсъ вже зъ кôнцемъ жовтня с. р.

Зъ Петербурга доносять, що комісія збôжева ухвалила знести всѣ дотеперѣшнѣ заказы вывозу збôжа зъ Россіи. Дотычный указъ буде вже сими днями оголошеный.

Въ фабрицѣ шинъ Ґіґеса коло Катеринослава выбухли були оногды такъ великѣ розрухи робôтничѣ, що ажь треба було завôзвати войско на помôчь, котре зробило порядокъ.

Софійскій кореспондентъ париского Figar-а доносить, що Стамбуловъ сказавъ єму, що зробивъ візиту султанови лишь зъ чемности и султанъ показавъ ся дуже прихильный для Болгаріѣ, але вôнъ (Стамболовъ) не жадавъ вôдъ султана нѣчого.

Французамъ въ Дагомею не пощастило ся. То потверджує теперь и телеґрама полковника Доддса, котрый каже, що 300 францускихъ тіраліерôвъ цѣлый день вели борбу зъ перемагаючимъ ворогомъ и не вдѣяли нѣчого.

Король Леопольдъ дôставъ вѣсть зъ Конґо, що тамошне войско побило арабскихъ торговельникôвъ, котрѣ були збунтували ся, и взяли 700 Арабôвъ до неволѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 23 Серпня.

— День уроднинъ Є. Вел. Цѣсаря обходжено у всѣхъ провінціональныхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ нашого краю. Вѣсти, якѣ приходять зъ тыхъ сторôнъ, описують, якъ кожда громада обходила се свято. Мѣжь иншими мѣстами въ Станіславовѣ обходжено сей день дуже святочно, а впр. епископъ Куиловскій роздавъ 250 зр. на отсѣ добродѣйнѣ цѣли: на бурсы руску и польску въ Станіславовѣ, на будуючу ся церковь въ Судовôй Вишни и на станіславôвскѣ товариства дамъ добродѣйныхъ и св. Вінкентія а Павльо — всѣмъ по 50 зр.

— Приготовленя до принятя Є. Вел. Цѣсаря у Львовѣ поступають скоро впередъ. Роботы коло прикрашеня улиць, куды буде переѣздити Монархъ, ведуть ся декуды вже и въ ночи. Передъ палатою ц. к. Намѣстництва ставлять ворота для ґазового освѣтленя. Въ маштовôмъ шпалерѣ вôдъ двôрця зелѣзничого до ц. к. Намѣстництва стане на цѣлôмъ 5-кільометровôмъ просторѣ бôльше якъ 300 прикрашеныхъ стовпôвъ. Всѣ тѣ роботы будуть покôнченѣ дня 27 серпня и того дня зачнуть прибирати остаточно мѣскѣ будынки. Найкрасше буде прибраный ратушь. Въ ночи буде на нѣмъ видко чотири великѣ транспаренты, зъ котрыхъ два зображати муть Цѣсарску пару; а въ день буде ратушь прикрашеный величезными хоругвами, гербовыми таблицями, фестонами и. т. д. Надъ головною брамою буде умѣщеный ґазовый транспарентъ, представляючій цѣсарского орла. Прикрашенє ґімнастичнои салѣ въ школѣ им. Мицкевича, котру має Монархъ оглянути, вже майже окôнчене. Вежа ратушева буде въ ночи цѣла освѣтлена ґазомъ. Приватнѣ домы зачинають уже такожь прибирати ся. — Руска ґімназія львôвска возьме участь въ принитаню Є. Вел. Цѣсаря такъ, що 50 ученикôвъ зъ высшихъ клясъ возьме удѣлъ въ походѣ зъ факлями, а прочѣ ученики зô всѣхъ клясъ выступлять въ шпалерѣ. — На принятє Є. Вел. Цѣсаря высылає перемышляньска рада повѣтова депутацію зложену зъ пп. Фр. ґр. Потулицкого, яко превеса и провôдника депутаціѣ, Ал. Выбрановского, Конс. ґр. Ромера, Ст. Выбрановского, Давида Фухса, Мих. Комара и Тимка Лукавецкого. Рада повѣтова въ Сяноку высылає таку депутацію до Львова: Фел. Гнѣвошь, яко провôдникъ, Ж. Яновскій, В. Трусколяскій, В. Вікторъ (всѣ чотири властителѣ дôбръ), кс. Кулиньскій зъ Риманова и Юрко Добошь, селянинъ зъ Юровець.

— Именованя. Дръ Адамъ Міодоньскій, професоръ університету въ Фрайбурзѣ, въ Швайцаріи, именованый звычайнымъ професоромъ фільольоґіѣ клясичнои при університетѣ въ Краковѣ, а доцентъ приватный тогожь предмету дръ Левъ Штернбахъ надзвычайнымъ професоромъ въ Краковѣ. — Професоръ института анатомічного при університетѣ въ Ґіссенѣ дръ Кав. Костанецкій,

---

мають й они свои хибы, такъ н. пр. у нихъ мало енерґіѣ и мало просвѣты, але то все далось бы усунути, колибъ у нихъ було бôльше народныхъ шкôлъ.

Абы зрôвнатись зъ нашими нагôнниками та дати ясному мѣсяцеви часъ выкотити ся трохи высше, ѣхали мы поволѣйше, а вôдтакъ станули на раду и розставились по нѣй довгимъ, може на 30 метрôвъ, рядомъ въ рôвнôй розстайности по однôмъ ѣздци межи двома нагôнниками. Такъ посунулись мы на полудне и мали ити чотири до шесть кільометрôвъ, пôсля того яка буде добычь.

Пречудеснѣ тотѣ полудньово-африканьскѣ мѣсячнѣ ночи, такѣ краснѣ, якъ нѣгде на свѣтѣ. Чи то вôдъ нôчного холоду, чи вôдъ того, що вѣяло пôвнôчно-захôднымъ леготомъ, несло ся такимъ солодкимъ запахомъ цѣлого моря цвѣтôвъ, що чоловѣкъ ажь забувавъ, що вôнъ ще на сѣмъ свѣтѣ. Цвѣтôвъ не було видко, але серце чуло, що и середъ темноты радуєсь ихъ благодатею. Ажь ось поднѣсъ ся и мѣсяць высше; нôчна пôтьма посунулась десь на захôдъ, а передъ нашими очима станула у чистôмъ воздусѣ чорна смуга горбикôвъ, при спôдѣ котрыхъ стояли хуторы. Свѣтло мѣсяця освѣтило яскраво розкиненѣ по рôвнôй площи скалы. Денеде показались на ясныхъ скалахъ якісь величезнѣ тѣни: то тѣни деревъ Ноя, що якъ тѣ духи пôднимали ся высоко понадъ скалы та розпускали свое галузє, якъ колибъ вытягали руки.

Ажь ось дзявкнувъ песъ и я, прилишившись по заду, поспѣшивъ до ряду на свое мѣсце. На цѣлôй лініи передъ нами почали теперь гнати псы подзявкуючи голосно, а мы ступали за ними. — „Het zin Springhaasics!“[7]) почали кричати нашѣ чорнѣ нагôнники и вже потворились тутъ и тамъ купки, а люде стали вôдбирати псамъ ихъ добычь. Скакуны живуть бôльше, якъ нашѣ норники, понадъ водами недалеко людскихъ оселъ и роблять собѣ норы звычайно надъ берегами якихъ охабъ. Въ ночи выходять на жиръ и до воды. Недалеко таки вôдъ ихъ норъ захопили були псы цѣле стадо и зловили ажь сѣма, закимъ другѣ могли забѣчи до своихъ норъ. Дуже то цѣкавый представляєсь образъ, якъ тѣ рудавѣ звѣрята высокими и далекими скоками розбѣгають ся на всѣ стороны, а за ними гонять на коняхъ ловцѣ та бѣжать зъ дручками Готтентоты и кричать, що лишь мають силы.

Абы не попсовалась делікатна кожа тыхъ звѣрять, вôдославъ я добычь заразъ кôлькома Готтентотами домôвъ и мы пôшли вôдтакъ дальше. Мы уйшли може кільометеръ дороги, якъ на лѣвôмъ крилѣ почали псы знову уѣдати. Мінґеръ, що зъ малку ходивъ на такѣ ловы, пôзнавъ заразъ по голосѣ псôвъ, чого они уѣдають, и станувъ першій па мѣсци. Прибѣгъ и слуга, але вôнъ казавъ єму вôдступити ся, абы мы, чужинцѣ, лѣпше придивили ся новôй дичинѣ. Бувъ то лусковець, звиненый въ подовгастый клубокъ. Два псы заскавулѣли, а то бувъ доказъ, що звѣря умѣло добре боронити ся своимъ лускою покрытымъ хвостôмъ. Забавне се звѣря кинули мы таки живцемъ до мѣшка, а слуги занесли его вôдтакъ на дручкахъ домôвъ.

Мѣсяць пôдносивъ ся чимъ разъ высше и высше, але небо почало вже було покрывати ся хмарами. Они то збивали ся въ валы, то розходили ся мовь филѣ по небѣ, то знову вкрывали его мовь легенько розсѣянымъ, бѣлымъ якъ снѣгъ пухомъ и пречудно вôдбивали вôдъ темно-синого неба.

Ажь ось зробивъ ся знову крикъ: Huien Aardavark,[8]) онъ бѣжить, онъ скаче! — почали всѣ вразъ кричати. Закимъ мы до него добѣгли, то она була вже въ норѣ. Якъ лусковець такъ и земна свинка належать до „малозубныхъ“ звѣрять. Голова у неи зовсѣмъ така якъ у свинѣ, а тѣло якъ у канґура, покрыте короткимъ сивокаштановатымъ волосѣмъ, уха у неи короткѣ, а языкъ довжезный и тонкій якъ у мурашкоѣда; заднѣ ноги довгѣ, а хвôстъ такъ твердый, що звѣря може нимъ пôдпирати ся и бити. Она копає собѣ норы и має такѣ сильнѣ лабы зъ довгими кôгтями, що до кôлькохъ хвиль може закопати ся въ землю. Мясо єѣ ѣдять а зъ шкôры роблять воловоды. Коли мы прибѣгли до норы, дивимось а то „слѣпа“ нора. А ну теперь розкопувати мягку землю дручками! На жаль забули мы лишитись на коняхъ та тримати псôвъ при купѣ; звѣря выхопило ся и далѣ втѣкати. Сѣмь Готтентотôвъ кинулось

---

[7]) То скакуны.

[8]) Земна свинка.

именованый надзвычайнымъ професоромъ анатоміѣ порôвнуючои при университетѣ краковскôмъ. — Мѣскимъ лѣкаремъ въ Тернополи именованый дръ Зґурскій.

— **Огнѣ.** Въ Рончицяхъ дня 20 с. м. выбухъ знову огонь въ чотиры днѣ по першôмъ огни. Згорѣло вôсѣмъ домôвъ. Причина пожежѣ незнана. — Въ Стрыю згорѣло въ суботу дня 20 с. м. кôльканайцять будынкôвъ господарскихъ на передмѣстю „Ланы“. Лише оденъ господарь бувъ убезпеченый. — Дня 18 серпня коло 2-ои годины по полудни повставъ огонь въ двôрской стайни въ Болшôвци и знищивъ згадану стайню зъ цѣлымъ сегорôчвымъ зборомъ хмелю, бражарку двôрску и 6 загородъ селяньскихъ зô всѣми засобами збôжа. Шкода выносить до 10.000 зр. Селяне не були асекуровани. Огонь бувъ имовѣрно пôдложеный, бо стайня була теперь не уживана и замкнена. Ратунокъ бувъ дуже лихій, бо сикавки пôдчасъ огню перестали функціонувати, а громадскй бочки на воду порозвичувавъ бувъ вôйтъ Костикъ своимъ сусѣдамъ до приватного ужитку.

— **Наука нотного спѣву.** Зъ Городенки прислано намъ таке письмо зъ просьбою о помѣщене его въ нашôй часописи: „Зъ днемъ 1 жовтня розпочинає ся въ Городенцѣ при мѣйской церквѣ курсъ науки нотного спѣву въ школѣ Алексея Бачиньского, бувшого ученика звѣстнои школы Денисôвскои, пôдъ надзоромъ о. Александра Осадцы, мѣсцевого сотрудника. Курсъ науки потреває точно три мѣсяцѣ, а услôвя принятя такй: 1) красный голосъ, чи теноровый чи басовый, и добрый слухъ, 2) за науку 5 зр. мѣсячно, 3) харчь має кождый мати власный.“

— **Въ рускôй школѣ вправъ** при семинаріи учительскôй въ Станіславовѣ отвирає ся въ днемъ 1 вересня перша кляса. Вписы до тои школы будуть вôдбувати ся въ дняхъ 29, 30 и 31 серпня въ дирекціи семинаріи учительскои. Коли бы хто потребувавъ якои информаціѣ дотычно записôвъ до тои школы, то нехай удасть ся до адвоката дра Бучиньского въ Станіславовѣ.

— **Зарядъ института дѣвочого у Львовѣ** подає до вѣдомости, що изъ дотеперь зголосивших ся приняти на сей рôкъ школьный слѣдуючй выхованицѣ: На фондъ Є. Е Митрополита: Наталя Сыроѣдôвна въ VII-ои клясы, дочка священика и Марія Копистяньска въ I-ои клясы, дочка пароха въ Галича. На фондъ „Народного Дому“: Марія Косовичѣвна, сирота по священику въ II. року семинаріѣ учительскои. Єлена Гамчикевичѣвна, дочка офіціяліста въ Бѣлцѣ, въ VII ои клясы. Юлія Назаревичѣвна, сирота по священику, въ VII-ои клясы. Стефанія Кисѣлевска, сирота по священику, въ III-ои клясы. На фондъ бл. п. кардинала Михайла Левицкого: Стефанія Мартинецъ, сирота по священику въ VI-ои клясы. На фондъ Теребовельскій: Анна Доливьска практикантка-учителька и Климентина Долиньска въ IV-ого року семинаріѣ учительскои. На фонъ власный: Анна Бородайкевичѣвна въ VII ои кл., Минодора Бородайкевичѣвна въ V-ои кл., обѣ дочки пароха въ Тростянця (въ Золочѣвскôмъ). Яромира Соболта въ VII-ои кл., дочка пароха въ Липовицѣ. Євґенія Цегельска въ VII ои клясы, дочка пароха въ Камѣнки струмиловои. Юлія Гавриловна въ VII-ои клясы, дочка ц. к. поборця податкового въ Пôдгайцяхъ. Михайлина Флюнтъ въ VI-ои клясы, дочка пароха въ Грозьовои. Марія Алексевичѣвна въ V-ои клясы, дочка пароха въ Перепельникъ. Стефанія Кукурува въ V-ои кл., дочка учителя народного зъ Манаєва. Софія Березиньска въ V-ои клясы, сирота но ц. к. адъюнктѣ судовôмъ. Надѣя Хиляковна въ IV-ои кл., дочка пароха въ Лѣтини. Анна Флюнтъ въ III-ои кл. Наталія Чапельска, дочка префекта семинаріѣ духовнои. Прочихъ подань не увзглядено. — Тыхъ Вп. Родичѣвъ, котрй заявили листовно або устно бажанє вôддати свои дѣти до института, а до теперь не внесли формальныхъ прошень, просить зарядъ, щобы найдальше до 29 с. м. тое вчинили, бо въ противнôмъ случаю бувъ бы зарядъ въ прикрôмъ положеню вôдмовити опôсля принятя. *Вôдъ Заряду института дѣвочого пôдъ управою СС. Василіянокъ у Львовѣ.*

— **Утопивъ ся** у Львовѣ вчера вечеромъ въ ставку на т. зв. Штілєрôвцѣ, лякерникъ Вінк Кішь, жонатый, батько двоихъ дѣтей. Хочь тамъ стояла таблиця зъ осторогою, що въ ставку купати ся не можна, Кішь таки влѣзъ у воду, однакъ ледви вôдплывъ, заразъ зачавъ топити ся. Побачивъ се Иванъ Игнашевскій, коновалъ, скочивъ сейчасъ до воды, вытягъ въ тяжкою бѣдою Кіша, але той вже опивъ ся занадто воды, такъ, що въ ротѣ мавъ повно ростинъ водныхъ. За хвилю вôнъ померъ.

— **Нове самоубійство** у Львовѣ. Вчера рано повѣсивъ ся якійсь старый жидъ, мабуть жебракъ, про котрого нѣхто не знає, якъ вôнъ зве ся.

— **Перша въ Галичинѣ жертва холеры.** Передъ кôлькома днями одна великопаньска родина россійска переѣздила въ кôлькалѣтною донечкою границю австрійску. Тому, що они приѣздили просто зъ осель, навѣщеныхъ холерою, то всѣ ихъ рѣчи дезинфекціоновано машиною. Отже у тôй высокôй температурѣ, въ якôй вôдбувала ся дезинфекція, згинула марно — велика воскова лялька дѣвчинки, бо зовсѣмъ стопила ся. Дѣвчинка дуже плакала, що холера забрала ѣй любу товаришку.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 23 серпня. Професорови университету дрови Черкавскому надавъ Є. Вел. Цѣсарь зъ причины переходу его въ сталый станъ спочинку, лицарскій хрестъ ордера Леопольда.

Поля 23 серпня. Кораблѣ „Kronprinz Rudolf,“ „Kronprinzessin Stefanie“ и „Franz Josef“ вôдплыли до Генова на торжество Колюмбове.

Берно 23 серпня. Вôдкрыто тутъ межинародный мировый конґресъ; участникôвъ наспѣло 308.

Петербургъ 23 серпня. Вôдъ 20 до 21 с. м. занедужало тутъ 87 людей на холеру. Зъ тыхъ померло 32 а 53 подужало.

Антверпія 23 серпня. На французскôмъ пароходѣ „Св. Павло“ занедужали чотиры моряки дуже тяжко на холерину. Ихъ вôдставлено до шпиталю, де вчера трохъ зъ нихъ померло, а оденъ має ся вже лѣпше. Корабель десінфекціонованый выплывъ бувъ зъ Гавру.

Петербургъ 23 серпня. Царь приймаючи на суботнѣшнôй авдієнціи Вышнеградского рѣшивъ ся, щобы вôнъ и дальше оставъ ся міністромъ фінансôвъ, але департаменты торговлѣ, промыслу и зелѣзниць мають бути вôддѣлени вôдъ міністерства фінансôвъ и вôдступлени Віттому.

Люблинъ 23 серпня. До 19 с. м. занедужало тутъ 34 людей на холеру, а зъ тыхъ померло 13.

Катанія 23 серпня. Збройна ватага розбишакôвъ зловила барона Спіталєрі, его сына и ґрафиню Чіянчіоло, та выпустила ихъ на волю за 160.000 франкôвъ окупу.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

22 серпня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8·25—8·60	10·25 10 80	10·15 10·75	10·—10·75
Жито	7.50—7·75	8 90 9·20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6 25	6·——7·25	6·——7 05	6·——7·40
Овесъ	6 60—7·20	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 8·50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6·— 6·20
Рѣпакъ	9 50 10·—	11·—12.50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	55·—60·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

на свинку, абы еѣ привалити до землѣ и придержати, але она своими сильными ногами кинула всѣхъ на бôкъ, схопила ся и може на якихъ вôсѣмдесять метрôвъ вôдъ того мѣсця забѣгла до своеи власнои норы.

Зъ вôдси завернули мы на всходъ, абы пôгнати ще на два кільометры далеко а вôдтакъ вертати домôвъ. Въ сѣй сторонѣ множество звѣрины, а колибъ мы не були взяли псôвъ зъ собою, то може булибъ побачили шакалѣвъ и гієнъ, але не були бы зловили анѣ одвои штуки. Мы чули якъ шакалѣ гавкали, однакожь анѣ оденъ не показавъ ся намъ на очи; але за то псы пустились за кôлькома и на другій день знайшли пастухи на степѣ одного, котрого псы загризли.

Тутъ не зловили мы нѣчого, але за то була бôльша добычь, коли мы вертали домôвъ. Мы взяли псы на припону и пустились въ сторону „истерфаркôвъ“ [9]), що дуже калѣчать псôвъ. Незадовго почали псы дуже уѣдати та рвати ся. Служба пустилась за ними и за пôвъ години лежали на мѣсци три истерфарки. Тожь то бувъ шумъ та лопôтъ, коли тй звѣрята зъ разу пустились були втѣкати та лопотѣли своими колючками и плювали на всѣ боки. Колижь побачили, що не втечуть, звинулись въ клубокъ и наѣжили колючки. Не оденъ зъ нашихъ псôвъ добре ними пoколовъ ся. Менѣ пригадало ся, що я разъ бачивъ убитого льва, котрый мавъ пôдъ шкôрою на мордѣ одну таку колючку на 10 центіметрôвъ довгу. Шкôра тыхъ истерфаркôвъ така слаба, що заразъ розлазить ся, скоро звѣря ударити дручкомъ, або коли его взяти за колючку, то вôдриваєсь таки цѣлыми кусннями.

Була може 2 година досвѣта, коли мы вертали назадъ до хутора. И отъ знову щось нового: понєсъ страшенный смрôдъ, вôдъ котрого ажь въ носѣ вертѣло. Гой гой! кричали Готтентоты; гавъ-гавъ! вôдзывались псы. Een Muishond brr det stankje! [10]) кричали всѣ и хотѣли вôдорвати пса, що заѣдавъ тхôра. Зъ тяжкою бѣдою вырвали мы звѣря псови зъ зубôвъ и кинули до мѣшка, котрый я взявъ на свого коня. А Мінгеръ каже до мене: „Побачишь, що вôдъ тебе и твоеи шкапы буде той смрôдъ чути цѣлый тыждень“. Я тогды давъ мѣшокъ одному Готтентови, а той понєсъ его на дручку домôвъ.

„Pas op, det muishond zull je weylop! [11])“ каже Мінгеръ усмѣхаючись та показуе на неживого звѣра. „Ты не знаешь якій то завзялый звѣрь“. И правду казавъ. Мѣшокъ зъ тхôремъ повѣсили на дерево. На другій день дивлю ся, а мѣшокъ перегризеный и тхôръ пропавъ.

Вернувши домôвъ зô всею добычею, подякувавъ я Мінгерови, що зъ его ласки мôгъ я одну нôчь перебути на Карру, а вôнъ тогды каже: „Шкода лишь, щобы зъ кождои звѣрины не наловили по штуцѣ; не маєте ще рудои гієны, борсука, ласицѣ ціветки, и малого тхôра и борсука. А то кажуть, що Карру то велика пустиня въ Капляндѣ“.

[9]) Ѣжатець.

[10]) Тхôръ фе, якъ смердить.

[11]) Побачишь, що тхôръ тобѣ втече

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Крехавецкій

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÛ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадпои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнû.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигации индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Антикварска оферта.

„МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ“

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Штучнû 80
зубы и щоки

пôсля найновѣйшого систему американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ также всякû направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджае ателіе дентистично-технічне

Б. БЕРІЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.

дôмъ Вcп. п. Штроменґера.

---

5 до 10 зр. **денно певного зарôбку** безъ капіталу и ризика, дае тривкій банкъ кождому, у всѣхъ навѣть найменшихъ мѣсцевостяхъ за продажъ правомъ дозволеныхъ льосôвъ, за користными умовами. Оферты на льосы до: Annoncen Expedition J. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse 7. 82

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Найлѣпшû и найдобрѣйшû

горѣлки, найлѣпша старка, найлѣпша житнѣвка

въ цѣс. кор. упривілейованôй

рафинеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Складъ для мѣста Львова ул. Коперника ч. 9.

Зъ друкарнѣ В. Левицкого, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.